

מ"ח 39080-07-25 - עידן אנורי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 39080-07-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקש: עידן אנורי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעריכת משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב],
התשמ"ד-1984
עו"ד מתן לקר בשם המבקש:

החלטה

1. זוהי בקשה שניה לעריכת משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). כקודמתה, גם בקשה זו נסובה על הרשעתו של המבקש בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ושווד בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בהתאמה). לצורך השלמת התמונה אציין, כי בד בבד עם הבקשה הוגשה גם עתירה לגילוי ראיה חסויה (עג"ר 70290-07-25). עתירה זו נדחתה לאחר דיון על-פה שקיימתי בעתירה, במהלכו עיינתי בחומר חסוי, ושיקפתי למבקש את העולה מן החומר, במגבלות המתחייבות, כאשר בעקבות הדברים, הודיע ב"כ המבקש כי איננו עומד עוד על העתירה (ראו החלטה מיום 4.9.2025).

2. שני ראשים לבקשה; הראשון, נוגע לטענת המבקש כי עניינו נופל בגדרי עילת עיוות הדין הקבועה בסעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט. זאת, משום שבמסגרת הדיון בערעור שהגיש לבית משפט זה (ע"פ 4407/13 אנורי נ' מדינת ישראל (9.12.2015); המשנה לנשיאה א' רובינשטיין והשופטים א' שהם ו-ע' ברון), נפל פגם דיוני מסוג כשל בייצוג, המצדיק, לשיטתו, קיומו של משפט חוזר בעניינו. טענה זו עמדה במרכז בקשתו הקודמת של המבקש, אשר נדחתה על-ידי המשנה לנשיאה ח' מלצר בהחלטה מנומקת (מ"ח 7184/19 אנורי נ' מדינת ישראל (10.12.2020)). משכך, ובהעדר שינוי של

ממש בהנמקה, אין בידי לקבל את הטענה; אף לא לדון בה לגופה. "סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה" (תקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957; ההדגשה הוספה - נ' ס').

3. הראש השני, עניינו בטענת המבקש כי יש בידו "ראיות חדשות [...] שמוכיחות את חפותו המלאה [...] ומוכיחות מעל לכל ספק כי המבקש לא ביצע את העבירות משום שלא היה בזירה עת ביצוע הפשע". ראיות אלו מצדיקות, לטענתו, לקיים משפט חוזר, בהתאם להוראת סעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט. לשם ביסוס טענתו, צירף המבקש לבקשה דנן צילום הנחזה כחלק מתכתובת בין בא-כוחו לבין "מומחה סייבר". במסגרת אותה תכתובת, מציין המומחה כי "מבדיקתנו עולה כי לאחר תפיסתו של המחשב על ידי המשטרה הוא הופעל, וזאת בניגוד לפרקטיקה המקובלת של שימור ראיה והקפאת מצבה כדי שלא לחולל בה שינויים". איני סבור כי ניתן להסיק מתוכנה של התכתובת את מה שמייחס לה המבקש, וממילא לא מצאתי כי בכוחה של ראיה זו להצדיק - אף לא בקירוב - קיום משפט חוזר בעניינו. בהתכתבות לא פורט כיצד הגיע אותו מומחה למסקנה המתוארת; לא צורפה לה חוות הדעת עצמה; ואף לא צורף תצהיר, המעיד על הבדיקות שערך המומחה, על ניסיונו או על השכלתו המקצועית. ברי אפוא, כי אין בהאותו "משקל סגולי אשר עשוי להוביל לשינוי תוצאות המשפט לטובת המבקש", כדרישת הפסיקה (מ"ח 5744-03-25 אורן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 7 (21.4.2025); ראו גם: מ"ח 4817/23 אבו רומי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (9.7.2023)).

הבקשה נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ה (17 ספטמבר 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא